

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

З МАТЕРІАЛАМИ II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

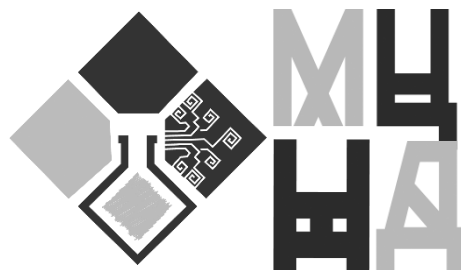
3 ТРАВНЯ 2024 РІК

М. КИЇВ, УКРАЇНА

**«РОЗВИТОК НАУК В УМОВАХ НОВОЇ
РЕАЛЬНОСТІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ
ПРАЦЬ З МАТЕРІАЛАМИ
II МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

РОЗВИТОК НАУК В УМОВАХ НОВОЇ РЕАЛЬНОСТІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

| 3 травня 2024 рік
м. Київ, Україна

Вінниця, Україна
«UKRLOGOS Group»
2024

Організація, від імені якої випущено видання:

ГО «Міжнародний центр наукових досліджень»

Номер запису організації в Єдиному реєстрі громадських об'єднань: 1499141.

Голова оргкомітету: Сотник С.Г.

Верстка: Білоус Т.В.

Дизайн: Бондаренко І.В.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Інституту науково-технічної інтеграції та співпраці. Протокол № 34 від 02.05.2024 року.

Конференцію зареєстровано Державною науковою установою у сфері управління Міністерства освіти і науки «Український інститут науково-технічної експертизи та інформації» в базі даних науково-технічних заходів України на поточний рік та бюлетені «План проведення наукових, науково-технічних заходів в Україні» (Посвідчення № 49 від 05.01.2024).

Збірник наукових праць з матеріалами конференції видано офіційно суб'єктом видавничої справи зі **Свідоцтвом ДК № 7860 від 22.06.2023**.

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA 4.0).

Р 64 **Розвиток наук в умовах нової реальності: проблеми та перспективи:** збірник наукових праць з матеріалами II Міжнародної наукової конференції, м. Київ, 3 травня, 2024 р. / Міжнародний центр наукових досліджень. — Вінниця: ТОВ «УКРЛОГОС Груп, 2024. — 262 с.

ISBN 978-617-8312-27-5

DOI 10.62731/mcnd-03.05.2024

Викладено матеріали учасників II Міжнародної наукової конференції «Розвиток наук в умовах нової реальності: проблеми та перспективи», яка відбулася 3 травня 2024 року у місті Київ.

УДК 082:001

© Колектив учасників конференції, 2024

© ГО «Міжнародний центр наукових досліджень», 2024

ISBN 978-617-8312-27-5

© ТОВ «УКРЛОГОС Груп», 2024

СЕКЦІЯ XVII. ПСИХОЛОГІЯ ТА ПСИХІАТРІЯ

АРТ ТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ КОРЕКЦІЇ ТРИВОЖНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ Гаврилова А.К.	198
ВИЗНАЧЕННЯ ЕКЗИСТЕНЦІЙНОЇ КРИЗИ ТА ЇЇ ПРОЯВИ Соценко Н.В.	201
КОНФЛІКТИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ Торба Н.Г.	203
ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ УМОВ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ Герасименко Л.Б.	205

СЕКЦІЯ XVIII. МЕДИЧНІ НАУКИ ТА ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВЕДЕННЯ ПАЦІЄНТА З ПАНГІПОПІТУЇТАРНИМ СИНДРОМОМ НА ПРИКЛАДІ КЛІНІЧНОГО ВИПАДКУ Бадалов Заур Адалят огли, Ворушило В.В., Марченко А.С.	209
ВПЛИВ ВОЄННОГО ЧАСУ НА ХАРЧУВАННЯ ТА РИЗИК ДЕФІЦИТУ ВІТАМІНІВ Мазур Р.М.	212
ДЕЯКІ АСПЕКТИ МЕХАНІЗМУ ДІЇ ФІТОЕСТРОГЕНІВ У ЖІНОК РЕПРОДУКТИВНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМ ОВАРІО-МЕНСТРУАЛЬНОГО ЦИКЛУ Абдуллаєва Айгюн Сахіб кизи, Писаренко К.С., Тищенко О.М.	214
ДОСЛІДЖЕННЯ КРОВОТЕЧ НА РАННІХ ТЕРМІНАХ ВАГІТНОСТІ Оліфіренко Д.Є., Білошапка А.В., Овчар А.В.	217
ЕНДОМЕТРІОЗ: ГЕНЕТИЧНА СКЛАДОВА ПРОБЛЕМИ ТА КОМОРБІДНІСТЬ Грежинець М.В.	221
ІНДИВІДУАЛЬНА АНАТОМІЧНА МІНЛИВІСТЬ ПЛОЩІ ШЕСТИКУТНИКА ОБЛИЧЧЯ У ЛЮДЕЙ З РІЗНИМ КРАНІОТИПОМ Якименко Р.О., Вовк О.Ю.	225
ЛІКУВАННЯ РОЗСІЯНОГО СКЛЕРОЗУ МОНОКЛОНАЛЬНИМИ АНТИТІЛАМИ Олефіренко А.С., Максименко А.В., Тихонова Л.В.	229
ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КЛІНІЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ АДГЕЗИВІВ ДЛЯ ФІКСАЦІЇ ЗНІМНИХ ПЛАСТИНКОВИХ ПРОТЕЗІВ Серединко І.А.	231

ЛІКУВАННЯ РОЗСІЯНОГО СКЛЕРОЗУ МОНОКЛОНАЛЬНИМИ АНТИТІЛАМИ

Олефіренко Анна Сергіївна

здобувач вищої освіти І медичного факультету
Харківський національний медичний університет, Україна

Максименко Анастасія Володимирівна

здобувач вищої освіти І медичного факультету
Харківський національний медичний університет, Україна

Тихонова Людмила Володимирівна

канд. мед. наук, доцент кафедри неврології
Харківський національний медичний університет, Україна

Розсіяний склероз залишається важливою проблемою сучасної медицини через його поширеність та серйозний вплив на якість життя пацієнтів. За даними світової статистики, поширеність розсіяного склерозу зростає з кожним роком, що ставить під загрозу працездатність тисяч людей по всьому світу. Стандартні методи лікування часто не забезпечують повного контролю над симптомами, що підкреслює необхідність пошуку нових терапевтичних стратегій [1]. У зв'язку з несприятливою динамікою захворювання та необхідністю удосконалення методів лікування, дослідники все більше акцентують увагу на значущості моноклональних антитіл.

У науковій літературі є численні докази того, що розсіяний склероз є аутоімунним захворюванням. Один із основних критеріїв цього аутоімунного захворювання - це наявність конкретного аутоантигену у всіх пацієнтів, які страждають на цю хворобу. Введення аутоантитіл або Т-клітин індукує аутоімунну реакцію у нормальних тварин. Ці підходи були випробувані на тваринних моделях розсіяного склерозу з різними результатами [2, 3]. Існує кореляція між наявністю аутоантигену або аутореактивних Т-клітин із активністю захворювання. Крім того, існує асоціація розсіяного склерозу з іншими аутоімунними захворюваннями, такими як міастенія [4] та цукровий діабет [5]. Враховуючи виявлену аутоімунну природу розсіяного склерозу, застосування моноклональних антитіл є перспективним шляхом у лікуванні цього захворювання.

У своєму науковому дослідженні G. J. V. Nossal з J. Lederberg обґрунтували клональну теорію шляхом вивчення реакції окремих клітин на стимуляцію антигенами. Автори використовували методи культури клітин та імунологічного аналізу, спостерігаючи зміни у виробництві антитіл. Це дозволило їм встановити, що кожна клітина імунної системи має свою власну специфічність і виробляє лише один вид антитіл [6]. Враховуючи цей факт, моноклональні антитіла можуть бути спрямовані на конкретні антигени, що сприяє точному та ефективному впливу на патологічні процеси, пов'язані з розсіяним склерозом.

У дослідженні, яке було проведене під керівництвом доктора Давіда Бейкера та його колег, використовувалися моделі тварин, які характеризуються пошкодженням мієлінових оболонок, таких як миші з експериментальним розсіяним склерозом.. Після введення моноклональних антитіл проводили мікроскопічні дослідження нервової тканини для оцінки стану мієлінових оболонок та мієлінізованих волокон. Це включало оцінку ступеня демієлінізації, рівня запалення та інших патологічних

змін. Експериментальні дослідження на моделях тварин продемонстрували певні позитивні зміни у ході захворювання, що дозволяє отримати детальні дані про вплив моноклональних антитіл на мієлін [7].

Аналіз наведених досліджень підтверджує, що лікування розсіяного склерозу моноклональними антитілами є ефективним методом терапії. Вони сприяють зменшенню запалення в центральній нервовій системі та захисту мієлінових оболонок нервів, що може призвести до поліпшення стану пацієнтів та зниження ризику рецидивів захворювання.

Список використаних джерел:

1. Stephen L. Hauser, Bruce A.C Cree. Treatment of Multiple Sclerosis: A Review. *PubMed Central (PMC)*. URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7704606/> (date of access: 26.04.2024).
2. Saeki Y, Mima T, Sakoda S, et al. Transfer of multiple sclerosis into severe combined immunodeficiency mice by mononuclear cells from cerebrospinal fluid of the patients. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*. 1992;89(13):6157–6161.
3. Hao Q, Saida T, Nishimura M, Ozawa K, Saida K. Failure to transfer multiple sclerosis into severe combined immunodeficiency mice by mononuclear cells from CSF of patients. *Neurology*. 1994;44(1):163–165.
4. Lo R, Feasby TE. Multiple sclerosis and autoimmune diseases. *Neurology*. 1983;33(1):97–98.
5. Warren S, Warren KG. Multiple sclerosis and associated diseases: a relationship to diabetes mellitus. *Canadian Journal of Neurological Sciences*. 1981;8(1):35–39.
6. Nossal G.J.V., Lederberg J. Antibody Production by Single Cells. *Nature*. :1958. doi: 10.1038/1811419a0.
7. De Jager P.L., Jia X., Wang J., de Bakker P.I., Ottoboni L., Aggarwal N.T., Piccio L., Raychaudhuri S., Tran D., Aubin C., Briskin R., Romano S., International MS Genetics Consortium, Baranzini S.E., McCauley J.L., Pericak-Vance M.A., Haines J.L., Gibson R.A., Naeglin Y., Uitdehaag B., Matthews P.M., Kappos L., Polman C., McArdle W.L., Strachan D.P., Evans D., Cross A.H., Daly M.J., Compston A., Sawcer S.J., Weiner H.L., Hauser S.L., Hafler D.A., Oksenberg J.R. Meta-analysis of genome scans and replication identify CD6, IRF8 and TNFRSF1A as new multiple sclerosis susceptibility loci. *Nat. Genet*. 2009;41:776–782.
8. Bharath Wootla, Makoto Eriguchi, Moses Rodriguez. Is Multiple Sclerosis an Autoimmune Disease?. *PubMed Central (PMC)*. URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3361990/> (date of access: 20.04.2024)